

आन्दो

आनुमानिकः, त्रि, (अनुमानाय हितः । अनुमान + ठक् । युक्तिविद् । सांख्यमते प्रधानं प्रकृतिः । अनुमानसम्बन्धीयः । अनुमानविषयीभूतः ॥

आनुरक्तिः, स्त्री, (आ + अनु + रन् + क्ति ।) आनुरागः । (आसक्तिः । अनुरक्तिः ॥)

आनुविधित्वा, स्त्री, (आ + अनु + वि + धा + सन् + क्त्वा + टाप् ।) उपक्रमेण प्रत्युपकारेणा । इति पुराणम् ॥

आनूपः, पुं, (अनूप + अच् ।) अनूपदेशस्थजन्तु-मात्रं । तच्च खड्गमहिषवराहादि । यथा मांस-गुणाः । गुरुत्वं । उष्णत्वं । मधुरत्वं । खिगधत्वं । युक्तकारित्वं । वायुनाशित्वं । इति राजवल्लभः ॥ अनूपदेशजगुणाः । घनत्वं । गुरुत्वं । पिच्छ-जलं । मधुरत्वं । स्नेहजनकत्वं । खिगधत्वं । अमि-नाशित्वं । प्रमेहक्षीपदहर्द्दिगगुणादिदोग-कारित्वं । इति राजनिर्घण्टः ॥ अनूपदेशस्थ-जन्तोर्लक्ष्यं तन्मांसस्य गुणाश्च ।

“कुलेचराः जवाश्चापि कोशस्थाः पादिनस्तथा । मत्स्या एते समाख्याताः पञ्चधानूपजातयः ॥ आनूपा मधुराः खिगधा गुरुवा वड्मिर्दनाः । स्नेहनाः पिच्छनाश्चापि मांसपुष्टिप्रदा भृशं । तथाभिव्यन्तिनो हि प्रायोऽप्यथ्यतमाः स्मृताः” ॥ इति भावप्रकाशः ॥

“हमरश्चमरः खड्गो महिषो गवयो गजः । न्यजुर्वराहश्चानूपा मृगाः सर्वे बलवताम्” ॥ “गुरुणो मधुरो नातिधानानूपनिवेववात्” ॥ इति चरकः । तथाच हारीतः ॥

“आनूपास्तेषु विज्ञेयाः स्नेहना वातकोपना” ॥ आनूपवर्गसु पञ्चविधः । यथा । “गुणचराः जवाः कोशस्थाः पादितो मत्स्याश्चेति” इति सुश्रुतः ॥ वज्रजनयुक्ते, त्रि ।)

आनृशंसं, स्त्री, (आनृशंसस्य भावः । आनृशंस + यञ् ।) अग्निकुरता । (अक्रौत्थं । अहिंसत्वं । का-रुण्यं । यथा मनुः १ । १०१, २ । ५५, ३ । ११२ । “आनृशंस्यात् प्राप्नोष्य भुञ्जते हीतरे जनाः” ॥ “अहिंसं तत्तुमारीणामातृशंसं च केवलम्” ॥ “भोजयेत् सह भवेत्सोवातृशंसं प्रयोजनम्” ॥

आनृरीक्षं, स्त्री, (आनृरीक्ष + अच् ।) आनृरीक्षं । गगनं । इति हिरण्यकोषः । (यथा महाभारते । “उत्पातांस्त्रिविधान् प्रापुर्नारदो भगवान्निभिः । दिव्याश्चैवानृरीक्षं पार्थिवं च पितामह” ॥) आनृरीक्षभवनकुलि त्रि ॥ (यथा रामायणे । “सखि तेऽप्यनृरीक्षेभ्यः पार्थिवेभ्यः पुनः पुनः” ॥)

आनृत्ता, स्त्री, (अन्तिका + अच् + टाप् ।) अन्तिका । व्येष्टा भगिनी । इति हिरण्यकोषः ॥

आनृत्तः, त्रि, (अन्त + ठक् ।) अन्ते भवः । अन्त-सम्बन्धीयः ॥

आनृदोषः, त्रि, (अन्तदोष + अच् ।) अन्तदोषः । (अन्तदोष + अच् + टाप् ।) अन्तदोषः । इति दुर्गादासः ॥

आनृदोषः, स्त्री, (आनृदोष + ल्युट् ।) चणनं । कम्पनं । (“किन्वाचामरविन्दसुन्दरदृशा प्राक्-

आप

चामरान्दोषनादुद्देशदुभयवर्जिकश्चभग्नकारः-क्षयं वार्यताम्” ॥ इति कालिदासः । पुनः पुन-रभ्यासः । सुडराक्षोचनम् ॥

आनृदोषितं, त्रि, (आनृदोष + क्त ।) कृतानृदोषनं । तत्पर्यायः । चलितं २ कम्पितं ३ धृतं ४ वेक्षितं ५ । इति हेमचन्द्रः ॥

आनृदोषिकः, त्रि, (आनृदोष + ठक् ।) पाचकः । सूप-कारः । इत्यमरः ॥

आनृदोषिकः, त्रि, (आनृदोष + ठक् ।) प्रशस्तकुञ्जः । सत्कुलोद्भवः । तत्पर्यायः । कौलः २ । इति त्रि-काण्डशेषः । अन्वयसम्बन्धी । (कुलीनः । दिव्य-भावस्तः । कुलाचारी । साधकः । “सौर्द्धोत-सिक्कः शैवः कौल आनृदोषिकः स्मृतः” ॥ इति त्रिकाण्डशेषः ।)

आनृदोषिकी, स्त्री, (अववादानुद्देशं पर्यालोचना प्रयोजनमस्याः । अनु + ईच् + ठक् + डोप् ।) तर्कविद्या । न्यायविद्या । इत्यमरः । दुर्गा । यथा, “आत्मवेदनशीलत्वाद्दोषीक्ष्यपरायवा ।

अन्वोक्तं कुरुते यस्मात्तस्मादादोषीक्ष्यती स्मृता” ॥ इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः । (अथात्मविद्या, प्रत्यक्षपरोक्षाभ्यामीक्षितस्य अर्थस्यानु पञ्चाव् ईक्ष्यं अन्वोक्षा सा प्रयोजनं यस्याः सा आनृदो-क्षिकी अनुमानविद्या न्यायदर्शनवैश्विक-दिक्ता । इयं हि त्रयीवार्तादिविद्याचतुष्टयान्त-गता आत्मविज्ञानहेतुका धर्म्मार्थसंसाधिका रा-जभिरवश्यं रक्षणीया सती विद्येति कथ्यते ॥ यथा, कामन्दकीयनीतिसारे ।

“आनृदोषिकी त्रयी वार्ता दृढनीतिश्च आनृदोषी । विद्यास्तत्र एवैता लोकसंस्थितिहेतवः” ॥ “आनृदोषिक्यात्म विज्ञानं धर्म्मार्थसंसाधिका रा-जर्थायैव च वार्तायां दृढनीतौ नयानयौ” ॥ इति ।)

आपः, पुं, (आप + पच् + क्त ।) (सुरा + पच्चे भादि-सादि० वा-उभ०-पर०-सक०-सेट् ।) इति कवि-कल्पद्रुमः । एष आपत् । न आप्नोति कीर्ति-र्ज्ज्ञाणं । औ आप्ता । कि आपयति आपति । सारार्थं प्राप्नुते भवान् । इति गणकृतानित्य-त्वात् । इति दुर्गादासः ॥ (पालने ।

“क्षे स्तेऽन्तरे सर्वमिदमुत्पाद्यापुत्राचरम्” ॥ इति मनुः । (अग्निं अभिलाषे । “नान्यदन्तमभीष्टामि स्यागमम् । सकर्मणा । इष्टामि तदहं स्यागं यन्न प्राप पिता मम” ॥ इति विष्णुपुराणम् । (प्रति + अव) प्रतिग्रहणे ।

“तां प्रथवापुरविश्रम्भितमुत्तरान्तो धौताङ्गलमनवनीलपयोजपद्मैः” ॥ इति । शिशुपालवधे । (प्र) उपगमने ।

“ते च प्रापुर्दन्तान् वुबुधे चादिपूरवः” ॥ इति रघुवंशे १० । ६ । इत्यादि ।)

आपः, पुं, (आप + पच् + क्त ।) अष्टवसुमध्ये वसुविशेषः । इति जटाधरः ॥

आपः, [स्] स्त्री, (आप + अच् + क्त ।) जलं । पापं । इत्यणादिकोषः ॥

आप

आपकः, त्रि, (आप् + पच् + क्त ।) ईदृशकृत्वा-यादि । तत्पर्यायः । पौलिः २ आभूषः ३ । इत्य-मरः ॥ रुटी इति केचित् ॥ (यथा ऋतुसंहारे ।

“आपकशालिजलितानतगात्रयष्टिः प्राप्ता शरन्नवधूरिव रम्यरूपा” ॥ ११ ॥

आपगा, स्त्री, (अपां समूहः आपं । तस्य समूहे इत्यच् । तत आपेन जलसमूहेन गच्छति प्रचल-तीति । आप् + गम् + क्त + टाप् ।) नदी । इत्यमरः । (यथा रामायणे ।

“आपगाः कृतपुण्यास्ताः पद्मिन्यश्च सरांसि च” ॥

“आपगाश्च महानूपाः सानुमन्तश्च पर्वताः” ॥ तथाच माघे २ । १०० ।

“सम्भूयाम्भोधिमभ्येति महानद्या नगापगा” ॥)

आपगा, पुं, (आप् + पञ्च + अच् ।) पण्यविशेष-शाला । दोकान इति भाषा । तत्पर्यायः । निबद्या २ विपणिः ३ पण्यवीथिका ४ । इत्यमरः ॥ चतुर्वर्णं हृष्टे इत्यन्ते । आपगादिद्वयं हृष्टे विपण्यादिद्वयं हृष्टहृष्टे इति केचित् । इत्यमरटीकायां भरतः । (यथा रामायणे ।

“मात्यापण्येषु राजन्ते नाद्य पण्यानि वै तथा” ॥ तथा महाभारते ।

“भक्ष्यमात्यापण्याश्च ददद्गुः त्रयमुत्तमां” ॥)

आपणिकः, पुं, (आप् + पञ्च + इक्त् ।) अथवा आ-पञ्च + ठक् ।) बहिकः । इत्यादिकोषः ॥ दोकानि सुदि व्यवसायी इत्यादि भाषा । (पण्यानां क्रयवि-क्रयादिविषयके, त्रि ॥)

आपतिकः, पुं, (आप + पच् + इक्त् ।) श्लेष्मपक्षी । वाज इति भाषा । दैवायने त्रि । इत्यादिकोषः ॥

आपत्, [ङ] स्त्री, (आप + पङ् + क्तिप् ।) विपत् । विपत्तिः । इत्यमरः ॥ यथा ।

“आपत्सू मूर्धो द्युतिमान्यः सम्यक् प्रतिपद्यते । कर्म्मण्यवशकार्याणि तमाहुः पुरुषं बुधाः” ॥ इति वज्रपुराणम् ॥ ० ॥ किञ्च ।

“आपदि किं शरणीयं शरणीयं चरन्त्युगलम-न्यायाः । तच्छरणं किं कुरुते ब्रह्मादीनपि किञ्च-रान् कुरुते” ॥ इत्युद्भटः ॥ ० ॥ मनुः ११ । २६-३० । “विश्वेभ्य देवैः साध्येष्वप्राप्तयेष्वैव महर्षिभिः । आपत्सू मरणाद्दोषैर्विज्येः प्रतिनिधिः कृतः” ॥

“प्रभुः प्रथमकल्पस्य योऽनुकल्पेन वक्तते । न साम्प्रदायिकं तस्य दुर्मेतेर्विद्यते पलम्” ॥ इत्येकादशीतत्त्वम् ॥

“आपत्काले तु विप्रेभ्य भूक्तं शृङ्गयहे यदि । मग्नत्वापेन शृङ्गेण मुपदां वा शतं जपेत्” ॥ इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥ ० ॥

“आपदर्थं धनं रक्षेत् दारान् रक्षेत् धनैरपि । आत्मानं सततं रक्षेत् दारैरपि धनैरपि” ॥ इति ।

“जानीयात् प्रेषणे भृत्यान् बान्धवान् श्वसनागमे । मित्रश्चापदि काले च भार्याश्च विभक्तये” ॥ इति च चातक्यम् ॥ २६ ॥ २१ ॥

आपत्तिः, स्त्री, (आप + पङ् + क्तिप् ।) दोषः । इति हेमचन्द्रः ॥ प्रापणं । आपत् । इति मेदिनी ॥

आपत्तापः, त्रि, (आपदं प्राप्तः । रथा तत्पुरुषः ।)